

тре́ба, и́ли тж́й, и́ли и́накъ да рабо́тиштъ, прїемватъ ёдно оу́правленіе проти́вно на ше́ніе-то на ёстество́то. Но кога́-то дабамы и́зволеніе на дѣцá-та да скáчатъ, и да припóскатъ всíчкій-жтъ дény на ётво́реніи и чистъ бóздахъ, дoгдѣ са оу́морійтъ, тога́ва мóга да стáна порðчникъ (кефíль) чи гладость-тà на ржковла́дїе-то не ще юмъ са сабуди никога.

5. Отъ всíчки-тѣ най мнóго ще ѿтвѣтвамы лéша́ви-тѣ собíраніе-та, прочитаніе, и рабо́ты-тѣ, кой-то юмъ наумѣштъ тіа и́еша. Тре́ба всáкакъ да са мѣчимъ, да преобж́ртамы мечтаніе-то юмъ, бе́зъ да юмъ толку́вамы сúпотре́блениe-то на тіа бр҃дїа, за ради ксé-то са опредѣлении. "И́вно є чи кóлко-то мнóго си мысліштъ за тіа бр҃дїа, тóлко-эн по лéсно са задра́зништъ, зашо кога́-то вниманіе-то са придале́ совесімъ на ёдно и́ешо, стáва ёдно задра́знянье тóлко-эн сíлно, кóлко-то и ёдно вжнкашно фáшанье. Сáкамъ и́ндї, чи не тре́ба да хорту́ватъ предъ мálки-тѣ дѣца за ради схождениe, предъ да стигнатъ до девята́десятъ-тѣ годинъ. Не тре́ба да юмъ кáзвамы ёднж' рабо́тъ за ради ко́м-то и́бматъ юще бр҃дїе-та предъ опредѣленио-то вре́ме отъ ёстество́то.

6. Ще гла́дамы добро́, що́то храненицы-тѣ, и́ли слѹги-тѣ (хнэмекáри-тѣ), и са ёднж' хоратъ чело́вѣцы-тѣ, кой-то хедишиштъ са дѣцá-та да не посльватъ совесімъ сїме-то на та́м склонность, какво-то са слѹчай да го приви́штъ мнóго пжти бе́зъ да смысліштъ чи є бредите́льно. За ради та́м причинъ не